

Minder fra Barndommens by

Jeg i tankerne tilbage
mindes til min Barndomsby,
gamle Gaarde, Huse lave
kun saa faa av dem var ny;
men hvor var der Ro til stede
hjemme i den gamle By,
her var altid Arbejdsglæde
lige fra det første Gry.

Paa de store Marker grønne
fandtes Heste, Faar og Ko,
langs med Volden Blomster skønne
Hyld og vilde Roser gro.
Lærken svang sig fra sin Rede
op mod Himlens klare blaa,
sang for Ungerne dernede
som saa trygt i Reden laa.

Lige tæt ved Landsbygaden
laa et Hus med sær Mystik
hvis man havde ondt i Tanden
Hjælp man hos Per Henrik fik.
Hvor jeg husker dig saa nøje
med dit lange hvide Skæg
klædt i gammel islands Trøje
laa du bag den skæve Væg.

Smedjens Dør var aldrig lukket
raske Hammerslag der lød,
her blev Jernet bøjet, bukket
over Essens varme Glød;
nye Sko til Hestens Hove
kunne ogsaa laves her,
hvasses Harvetand og Plove
Byens Nyt man hentede der.

Møllens store brede Vinger
næsten altid var i Sving,
tunge Vognlæs Kornet bringer
som blev brugt til mange ting;
noget gik til Ko og Grise
andet blev til dagligt Brød
hvad man brugte til at spise
Landsbyfolket selv frembød.

Og i Læ af Bakkekammen
laa et lille Dukkehjem.
Tantes rappe flinke Hænder
Søm paa Søm fik syet frem.
Her jeg kom ved Vaar og Vinter
hentede mine Kjoler hjem
Karmens Duft af Hyacinter
aa, hvor jeg dog husker dem.

Nær ved Møllen, Bageriet
sørgede for dagligt Brød,
hvor jeg husker Sceneriet
naar fra Ovnens varme Glød;
Rugbrød, Sigtebrød og Kage
Baaret blev i Kamret ud
Og en liflig Duft af Bagværk
Vinden bragte med sig Bud.

Kom man saa en tidlig Morgen
til den aabne Bryggergaard,
Sang og Latter lod i Gaarden
krydret Duft fra Maltet staar.
Gadekæret var vor Verden
i de mange Skoleaar,
her vi havde vores Færden
Vinterdag, saavel som Vaar.

Og til sidst paa Landsbygaden
havde Fredrik sin Butik,
du og jeg saa mange Gange
Tur for Mor og Mormor gik.
Under Loftet hang en Klokke
vel lidt sprukken Klängen lød,
Ost og Pølse, Flæsk i Blokke
var hvad Diskens Fad frembød.

Ja, hvor husker jeg jer alle
Skomar`, Skræder, Tømrer med,
og til sidst hos Træskomanden
var et yndet Samlingssted.
Du foruden dine Træsko
laved mange andre Ting,
stanged Aal og satte Hæse
altid var du travlt i Sving.

Men den Tid forlængst er svundet
Hjemme i den gamle By
hvad har vi i Stedet fundet?
Storkommunen, fin og ny.
Alt er Tid og alt er Pænge
Livet farer haardt afsted,
Hvor vi alle kunde trænge
til den gamle Landsbyfred.

*Skrevet i 1968 efter kommunesammenlægningen til Møn Kommune.
Gudrun Jensen f. 1910 i Tostenæs, gift med Jens Sigvald Jensen, Grønjægersvej 4, Hårbølle.*

*Jonna Kjær-Nielsen
Juni 2013*